

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי כ"ד בסיון תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מ"ל או לפקס.

נדרים - י"ח

1. **בדף הקודם מצינו שיטת רב הונא שנזירות חלה על נזירות רק באמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר, אבל באמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום לא חלה נזירות על נזירות, והקשו עליו שם ג' קושיות. מהי הקושיא הרביעית? מתיב רב המנונא: שנינו 'נזיר להזיר' מכאן שהנזירות חל על הנזירות, ולולי הלמוד היינו אומרים ק"ו, ומה שבועה חמורה - אין שבועה חלה על שבועה, נזירות הקלה לא כל שכן. ואין מדובר שאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר, שהרי בזה פשיטא שחל, שכיון שנדרו הוסיף לו יום על השלושים ממילא צריך להשלים לשלושים נוספים. אלא בהכרח מדובר שאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום, וחל הנזירות. ונדחה: הפסוק בא ללמד שאם קיבל עליו שתי נזירות בבת אחת, שתיהן חלים.**
2. **במה שבועה חמורה מנדר? אין לומר בזה שחלה אפילו על דבר שאין בו ממש, כיון שגם נדר חמור בזה שחל גם על דבר מצוה. אלא משום דכתיב בה בשבועה לא ינקה.**
3. **שנינו: שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל, ואכל - אינו חייב אלא אחת. מה הדין אם נשאל על הראשונה האם השניה חלה עליו? רבא: חלה עליו. שבשעה שיצאה מפיו עדיין לא היה רווח לחול וכשנשאל על השניה מיד חלה. ורבא הוכיח כך מלשון משנתנו. להו"א: רצו להוכיח כמותו מהברייתא: מי שנדר שתי נזירות, ומנה את הראשונה והפריש קרבן ונשאל עליה - עלתה לו שניה בראשונה. ונדחה: ששם מדובר שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת.**
4. **משנה - סתם נדרים שנאמרו בלשון היכולה להתפרש לקולא ולחומרא - להחמיר, ואם פירש ואמר לכך התכוונתי סומכים על דבריו אף להקל. כיצד? א. אמר, הרי עלי דבר זה כבשר מליח, אם פירש בשעת נדרו שבשל שמים נדר, אסור. דהיינו כבשר קורבנות שכתוב בהם על כל קרבנך תקריב מלח, ויין שמנסכים על גבי המזבח, אבל אם פירש שבשל עבודת כוכבים נדר, מותר. ובסתם: אסור. ב. הרי עלי כחרם, אם כחרם של שמים - אסור, ואם כחרם של כהנים - מותר. ואם סתם - לר"מ: אסור, בכל מקום. ולר' יהודה אליבא דראב"ז הסובר ספק נדרים להקל, רק בגליל אסור שאין להסתפק בחרמי כהנים כיון שאין כהנים מצויין כל כך ביניהם, אבל ביהודה שמצויין, מכירין בחרמי כהנים וספק להקל. ג. הרי עלי כמעשר, אם כמעשר בהמה נדר - אסור, ואם של גורן - מותר, ואם סתם - אסור. ד. הרי עלי כתרומה, אם כתרומת הלשכה נדר - אסור, ואם של גורן - מותר. ואם סתם - לר"מ: אסור, בכל מקום. לר' יהודה: רק ביהודה אסור שכיון שקרובים לביהמ"ק קורים לתרומת הלשכה 'תרומה' בסתם, אבל בגליל מותר כיון שהיו רחוקים ואין להסתפק בתרומת הלשכה.**